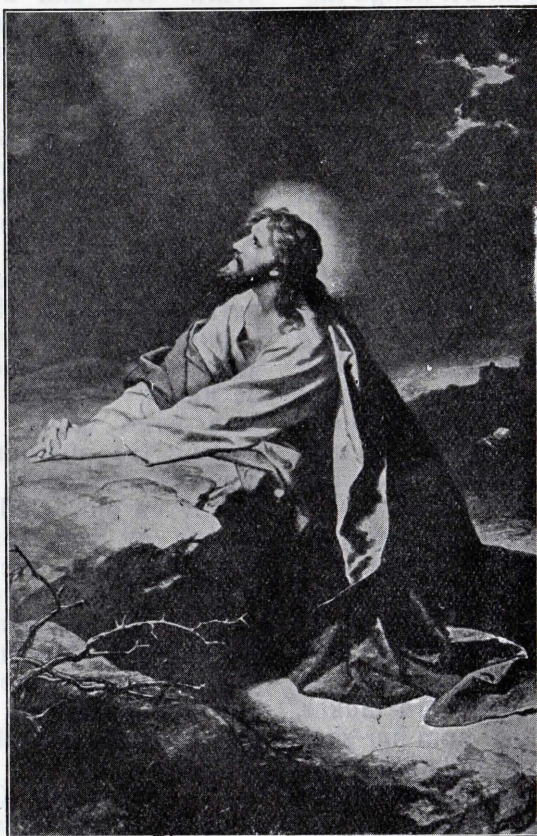

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:o 1. Årg. 3

Utgivare: Pastor S. G. Svensors, Stockholm

Febr. 1932

JESUS BEDER I GETSEMANE.

Getsemane och Golgata.

“Se vi gå nu upp till Jerusalem, och Människosonen skall bliva överlämnad åt översteprästerne och de skrifflärde, och de skola döma honom till döden och överlämna honom åt hedningarna till att begabbas och gisslas och korsfästas; men på tredje dagen skall han uppstå igen.”

(Matt. 20: 18, 19).

Vad det måtte kännas stort och högtidligt för de människor, som få göra en resa till det heliga landet, där Jesus en gång levde. Tänk, att få vandra till Betlehem, där Jesus föddes, eller till Nasaret, där han lekte som barn. När de gå på de heliga vägarna, så känna de kanske ibland, som om Jesus själv ginge vid deras sida. Men det är två platser, som äro märkligare att komma till än alla de andra. Det är *Getsemane* örtagård, där Jesus kämpade och bad den sista kvällen, och *Golgata* kulle, där han led och dog. När pilgrimerna styra sina steg mot de platserna, blir det så stilla och allvarligt i deras hjärtan. Då känna de mer än annars, att de äro på helig mark.

Kanske får ingen av oss göra denna underbara resa. Men tänk hur stort, att vi få vara där med våra tankar. Vi få vid våra Guds-tjänster besöka alla de heliga platserna. Och en sak är säker, att när vi äro där med våra tankar, när vi se allt stort, som har skett där och höra de underbara ord, som Jesus talat där, då kommer Han själv till oss lika säkert, som om vi vandrade därnere. Och att få gå vid Jesus sida, det är det största av allt. Nu, när fastlags-tiden är inne, tar Jesus oss vid handen och säger: “Se vi gå upp

till Jerusalem.” Han följer oss till Getsemane och Golgata. I fastan skola vi få höra, huru han talar om sitt lidande, och till sist få vi se, huru han giver sitt liv för oss. Därför är fastan den allvarligaste tiden under hela kyrkoåret. Då bör det bli stilla i hemmet, stilla i våra hjärtan, som det blir för pilgrimerna, då de vandra till Getsemane och Golgata.

Det ligger något mörkt över fastan. Man kläder kyrkorna i svart. Och alla allvarliga människor ha ej så många fester och nöjen då. Men det finns många, som ej tycka om detta. De mena, att glädjen rövas bort. Och så ställer man i stället till så många flera nöjen. Men vi bör veta, att just den mörka fastan kommer till oss med ett stort ljus, en äkta glädje.— Det hände en kväll i världens största stad, att alla de elektriska lamporna slocknade. Hela staden låg i mörker. De som vandrade på gatorna blevo missnöjda och började klaga. Men då var det några som sågo uppåt. Och de ropade: “Se stjärnorna!” När nu människorna sågo uppåt, fylldes de av en stor glädje. Det fanns många av dem, som aldrig förut sett stjärnorna. De tusende gatu-lyktorna hade skymt bort dem.— Så är det med fastan. Det blir mörkt. Men om vi se uppåt, få vi se Guds stjärnor lysa. Fastan vill komma till oss med ett klart, himmelskt ljus, med en djup, äkta glädje.

När Jesus bad i Getsemane, (se bilden) då föll ljuset från hans Fader in i det mörka hjärtat. Det ljuset hjälpte honom genom lidandet, hjälpte honom i döden på korset. Samma ljus till kraft och glädje vill Gud giva oss alla.

Segerkransen.

I det gamla Grekland funnos tävlingsbanor, där man tävlade i löpning. Tävlingsbanan var en lång väg, och på båda sidor om vägen voro byggda läktare, där man kunde sitta och se på dem som tävlade. Vid ena ändan av tävlingsbanan stod en man och väntade med en lagerkrans i hand. — Där kommer nu en yngling, som vill försöka att vinna segerkransen. Han har länge övat sig för att kunna segra denna dag. Nu kläder han sig så lätt som möjligt för att kunna springa snabbt. Runt omkring sig ser han släkt och vänner och bekanta. Han vet, att de se på honom vart steg han tar och önska, att han skall segra. Han spänner varje muskel, varje nerv. Ett tag är det, som om han ville tröttna. Men så ser han segerkransen och tänker på alla, som se på. Då är det, som om han finge ny kraft. Snart är han framme och segerkransen tryckes på hans huvud.

Vårt liv här på jorden skall vara en sådan tävling. Vi skola samla alla våra krafter för att nå fram till målet. Och det målet, det är Guds himmel. Men det finns många hinder på vår tävlingsbana. Slöhet och likgiltighet, frestelse och synd — allt sådant vill hindra oss. Det gäller att vara vaken och stark. Den, som skulle löpa på tävlingsbanan i det gamla Grekland, behöfve säkert god föda, så att han fick präktiga muskler och starka nerver. Så behöva

också vi föda för vår själ. Vår själ får sin bästa mat i Guds ord. Den som dag efter dag tager emot Guds ord, blir stark, lugn och vaken. — Sedan måste vi tänka på att kasta bort allt, som hindrar oss. Den ene har en dålig vana, som försvagar hans krafter. Då måste han göra sig fri från den vanan, kasta bort den. Den andre har blivit för mycket fästad vid något här på jorden, vid penningar eller vänner. En sådan kärlek kan hindra en människa att kämpa för segerlönen, och han måste därför bedja Gud om hjälp att bli fri.

Men det är två ting, som uppmuntra oss i vår kamp. Det ena är, att vi ha så många, som se oss, och som önska och bedja, att vi må lyckas. Däruppe i himmelen finns många av våra fäder, ja, någon har kanske far eller mor, syster eller bror, man eller hustru däruppe. Alla se de ned på oss i vår kamp, alla önska de, alla bedja de, att vi må vinna. Tänk, så många blickar, som vila på oss, tänk så många böner, som bedjas för oss varje stund! Det andra, som uppmuntrar oss, är segerkransen, som Gud skall giva oss. Segerkransen — den betyder, att vi skola få komma in i Guds himmel, till Gud själv. Segerkransen — den betyder, att vi skola få leva ett liv i stor lycka och glädje, fria från synd och nöd och oro. Löp då även du, så att du må vinna segerkransen!

(1 Kor. 9: 24)

O Jesu, värdes mig ledsaga
På sanningens och fridens stig.
Du som är mäktig i de svaga,
Din Andes kraft förläna mig!
Då kan jag trofast målet nå
Och en gång livets krona få.

(Sv. Ps. 276: 6).

Avlidne.

Charlotta Pettersson, Norberg, den 16 dec. 1931, 80 år.

Änkefru Olga Katarina Schmitt, f. Nilsson, Dövstumhemmet, Lidingö, den 28 dec. 1931, 62 år.

Per August Lindell, Visby, den 19 jan. 1932, 86 år.

Fru Sofia Emilia Karlsson, f. Eriksson, Bergsundsgatan 15, Stockholm, den 30 jan. 1932, 47 år.

*Du bar ditt kors.
Så lär och mig,
O segerhjärte, vinna
Och uppå korsets helga stig
Till himlamålet hinna!
Då är min själ
Förvarad väl
Och lever i din kärlek.*

(Sv. Ps. 89: 4).

Stockholm.

Onsdagen den 24 febr. föredrag å Dövstumföreningen: »Huru vi arbeta i Indien». Skioptikonbilder.

Onsdagen den 16 mars föredrag å Dövstumföreningen: »I Jesu fotspår i det Heliga Landet». Skioptikonbilder.

Långfredagen den 25 mars Gudstjänst med Nattvardsgång i Klara Kyrka kl. 2 em.

Påskdagen den 27 mars Gudstjänst å Lantbruksakademiens stora sal, Mästersamuelsgatan 47 (nära Drottninggatan), kl. 1 em. i samband med öppnandet av Svenska Dövstumförbundets kongress. *Obs. ändrad tid och plats.*

Söndagen den 3 april Gudstjänst i Storkyrkan kl. 2 em.

K. F. U. K. anordnar samkväm måndagen den 15 febr. kl. 7.30 em. Föredrag av Kyrkoherde Börjesson, Saltsjöbaden: »Bland landsmän i en världshamn». Skioptikonbilder.

Dövstumföreningen. Föreläsning hålles av Fru Vilma Renner den 21 febr.: »Florence Nightinggale, fångarnas vän», samt lördagen den 2 april av Dövstummlärare H. Zommarin: »Bergens uppkomst». Tid kl. 7.30 em.

Eskestuna.

Söndagen den 14 febr. Gudstjänst och föreläsning. Se föreg. nummer.

Söndagen den 13 mars föreläsning av Dövstummlärare H. Zommarin i Föreningslokalen kl. 3 em.: »När människan lärde sig skriva».

Söndagen den 17 april Gudstjänst i Klosters Kyrka kl. 1 em. Därefter föreläsning i Församlingshemmet av Red. G. Fondelius: »Samfärdsmedlens utveckling».

Nyköping.

Annandag påsk den 28 mars Gudstjänst i S:t Nikolai Kyrka kl. 1 em. Därefter föreläsning i V. Församlingssalen av Lärarinnan fröken Alma Abrahamson: »Röda Korset».

Norrköping.

Söndagen den 13 mars Gudstjänst i Hedvigs Kyrka kl. 2 em. Därförut kl. 12 föreläsning i Hedvigs Församlingshem av Pastor Svenfors: »Nathan Söderblom».

Lördagen den 9 april kl. 7.30 föreläsning i Hedvigs Församlingshem av Dövstummlärare H. Zommarin: »Ärftligheten och dess lagar».

Linköping.

Söndagen den 28 febr. kl. 1 em. Gudstjänst i Domkyrkan. Efter Gudstjänsten inbjudas alla till kyrkkaffe i Domprostgården, varefter föreläsning hålles av Pastor Svenfors: »Nathan Söderblom».

Söndagen den 10 april kl. 3 em. föreläsning i Församlingshemmet av Dövstummlärare H. Zommarin: »Ärftligheten och dess lagar».

Västerås.

Söndagen den 21 febr. Gudstjänst kl. 2.30 em. i Domkyrkan, varefter Kyrkliga Ungdomskretsen inbjuder till samkväm i Stadshusets Kyrksal.

Visby.

Påskdagen föreläser herr Oskar Matthes i Strandgården kl. 11 fm. och 3 em. över ämnena: »Om havet och människans kamp att betvinga det», samt »Wilhelm Tell».

Motala.

Söndagen den 14 febr. föreläsning å Blå Bandet kl. 4 em. av herr Oskar Matthes: »Ur Tysklands historia, I».

Söndagen den 10 april Gudstjänst i Kyrkan kl. 3.45 em. varefter föreläsning å Blå Bandet av Pastor Svenfors: »Göta Kanal — ett hundraårsminne». Skioptikonbilder».

Fagersta.

Efter Gudstjänsten lördagen den 20 febr. kl. 4.30 em. inbjuder Västanfors församling till Kyrkkaffe å hotellet.

Övriga Gudstjänster se den förut utsända förteckningen.